

Sygn. akt IV K 767/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w IV Wydziale Karnym w składzie :

Przewodniczący : SSR Radosław Lorenc

Protokolant : Aleksandra Zagórowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 15 listopada 2018 r., 20 grudnia 2018 r. oraz 05 lutego 2019 r. sprawy

J. M.

s. K. i L. z d. U.

ur. (...) w W.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

W dniu 28 września 2017 r. na drodze publicznej w ruchu lądowym około godz. 14.10 w S. na ul. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości – 1,48 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz będąc uprzednio skazanym wyrokiem za przestępstwo z art. 178a § 1 kk, nie stosując się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy S. P. i Z. w S., sygn. akt (...) zakazowi prowadzenie wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 (czterech) lat oraz Sąd Rejonowy S. P. i Z. w S. sygn. akt (...) zakazowi prowadzenie wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat kierował samochodem m-ki H. (...) n r rej. (...),

to jest o czyn z art. 178a § 1 i 4 kk

o r z e k a

I uznaje oskarżonego J. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za przestępstwo to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego J. M. dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;

III na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku kary pozbawienia wolności zalicza okres zatrzymania oskarżonego w dniach od 28 września 2017 r. godz. 14.36 do 29 września 2017 r. godz. 13.35;.

IV na podstawie art. 43a § 2 kk zasądza od oskarżonego J. M. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych;

V na podstawie art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym opłatę od kar w wysokości 60 (sześćdziesięciu) złotych.

Sygn. akt IV K 767/17

UZASADNIENIE

J. M. wyrokiem Sądu Rejonowego S. - P. i Z. w S. z dnia 16 marca 2017r. w sprawie o sygn. akt (...) (prawomocny w dniu 23 maja 2017r.) został skazany za przestępstwo z art. 178a § 1 kk. Wymierzono mu wówczas karę grzywny 200 stawek dziennych grzywny, po 20 zł każda stawka i nadto orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 4 lat z zaliczeniem okresu zatrzymania prawa jazdy od dnia 5 października 2015r. Ponadto wyrokiem Sądu Rejonowego S. - P. i Z. w S. z dnia 7 kwietnia 2017r., sygn. akt (...) (prawomocny w dniu 15 kwietnia 2017r.) został ponownie skazany za czyn z art. 178a § 1 kk, za który wymierzono mu karę 150 stawek dziennych grzywny, po 20 zł każda stawka, z orzeczeniem zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat.

Dowód:

- karta karna, k. 118,
- odpis wyroku, k. 61,
- pismo UM S., k. 60.

W dniu 28 września 2017r. J. M. spożył alkohol w postaci dwóch butelek wina oraz o, 5 litra wódki, po czym wsiadł do swojego samochodu marki H. (...) nr rej. (...), którym wyjechał spod swojego domu i poruszał się ul. (...) w kierunku ul. (...) w S.. W pewnym momencie zatrzymał pojazd na pasach na wysokości ul. (...), po czym z niego wysiadł i zaczął wokół niego chodzić. Jego zachowanie wzbudziło podejrzenie funkcjonariuszek Straży Miejskiej - A. S. oraz M. J., które domyślając się, że zauważony kierowca znajduje się w stanie nietrzeźwości wezwały policję. Około godz. 14.10. na miejsce zdarzenia przybyli funkcjonariusze policji w osobach: st. post. M. K. (1) i sierż. W. K., którzy przy pomocy urządzenia Alco – Sensor IV M nr 055916 przebadali J. M. na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, uzyskując następujące wyniki: o godz. 14.32. - 1, 48 mg/l oraz o godz. 14.52. - 1, 65 mg/l. Następnie przebadano go urządzeniem marki Alkometr A2.0, uzyskując o godzinie 14.55., 14.59., 15.26. i 16.10. odpowiednio wyniki: 1, 51 mg/l; 1, 52 mg/l; 1, 52 mg/l i 1, 42 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

J. M. został odwieziony do szpitala celem przeprowadzenia dalszych badań i osadzony w PDOZ.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego, k. 35, 46, 136 -138,
- zeznania A. S., k. 11, 150,
- zeznania M. K. (2), k. 14, 149 – 150,
- zeznania W. K., k. 17 – 18, 147 - 148,
- protokół zatrzymania osoby, k. 2,
- protokoły z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym, k. 5, 7 – 8,
- świadectwo wzorcowania, k. 6, 9,
- wniosek o przeprowadzenie badań lekarskich, k. 10.

J. M. ma aktualnie 61 lat. Jest rozwiedziony. Na jego utrzymaniu znajduje się małoletni syn. Posiada wykształcenie średnie techniczne, z wyuczonym zawodem technika elektronika. Obecnie pracuje jako lider grupy, zarabiając 3 500 zł brutto miesięcznie. Wcześniej był zarejestrowany jako bezrobotny. Posiada majątek w postaci mieszkania o powierzchni 107 m2 o wartości 410 000 zł. Był leczony psychiatrycznie i odwykowo w związku z uzależnieniem od alkoholu. Uczestniczy w spotkaniach grupy AA (Anonimowych Alkoholików). W przeszłości był dwukrotnie karany za czyny z art. 178a § 1 kk.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego, k. 33 - 34, 137,
- załącznik do protokołu przesłuchania, k. 37,
- dane osobopoznawcze, k. 38,
- karta karna, k. 118,
- umowna o pracę, k. 145,
- informacja o warunkach zatrudnienia, k. 146,
- skierowanie do szpitala psychiatrycznego, k. 88 -89, 91 – 92,
- zaświadczenie, k. 94, 132,
- kontrakt, k. 133,
- dzienniczek z mityngu grupy AA , k. 134 - 135, 140 -143
- roczny program zdrowienia, k. 106 – 111,
- dokumentacja medyczna, k. 112 – 114.

W trakcie trwania postępowania przygotowawczego J. M. został poddany jednorazowemu badaniu przez biegłych lekarzy psychiatrów, którzy w wydanej następnie pisemnej opinii sądowo – psychiatrycznej nie rozpoznali u niego choroby psychicznej w sensie psychozy, ani upośledzenia umysłowego. Rozpoznano natomiast u niego zespół zależności alkoholowej, zaś upojenie alkoholowe w okresie zarzucanego czynu w świetle opinii miało charakter prosty. W czasie zarzucanego mu czynu według biegłych nie miał z przyczyn chorobowych zniesionej, ani znacznie ograniczonej zdolności rozpoznawania znaczenia czynu i kierowania swoim postępowaniem, a zatem warunki z art. 31 § 1 i § 2 kk nie zachodziły. Według biegłych może on odbywać ewentualną karę pozbawienia wolności, ale koniecznym jest poddanie go leczeniu odwykowemu.

Dowód:

- opinia sądowo – psychiatryczna k. 64 - 67.

J. M. w trakcie całego postępowania przyznawał się do zarzucanego mu czynu. W swoich wyjaśnieniach opisał okoliczności jego popełnienia zgodnie z ustalonym stanem faktycznym. Jednocześnie wyraził żal w związku z jego popełnieniem. Ponadto, jak podał, zaczął nadużywać alkoholu, ponieważ miał problemy osobiste, a po fakcie kierowania samochodem w stanie nietrzeźwości postanowił sprzedać pojazd i poddać się leczeniu odwykowemu. Wskazał też, że musi kontynuować leczenie odwykowe i opiekować się swoimi rodzicami, którzy mają orzeczoną II grupę inwalidzką (k. 35, 46 i 136 -138).

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w całości, albowiem dotyczyły one w zasadzie bezspornych faktów, potwierdzonych pozostałymi dowodami, a mianowicie tego, że w dniu zdarzenia zupełnie świadomie prowadził on samochód w stanie nietrzeźwości i z udziałem jego osoby została przeprowadzona interwencja policji.

Odnosząc się do korespondujących ze sobą zeznań naocznych świadków zdarzenia: A. S. i M. K. (2) oraz interweniującego w sprawie funkcjonariusza policji - W. K. Sąd uznał je za wiarygodne z uwagi na ich rzeczowość, logiczność i wewnętrzną spójność.

Podczas czynności wykonywanych na miejscu zdarzenia oraz w komisariacie policji przez funkcjonariuszy policji sporządzone zostały dokumenty w postaci protokołów użycia urządzeń pomiarowych do badania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu. Sąd nie znalazł podstaw do ich zakwestionowania, skoro zostały sporządzone w odpowiedniej formie i przez uprawnione do tego osoby, a urządzenia posiadają odpowiednie dokumenty certyfikacyjne. Z tych samych powodów Sąd dał wiarę również pozostałym dowodom z dokumentów zebranych w sprawie, których prawdziwości nikt nie podważał, a Sąd nie dopatrywał się okoliczności mogących świadczyć o ich niewiarygodności.

Czyn przypisany oskarżonemu, opisany w art. 178a § 4 kk należy do przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, do którego znamion należy prowadzenie w stanie nietrzeźwości, tj. powyżej 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu bądź po użyciu środka odurzającego pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym jeżeli sprawca był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo.

Zważyć trzeba, iż bezspornym jest fakt, że oskarżony kierował pojazdem mechanicznym, jakim jest samochód na drodze publicznej. Nie rodziło wątpliwości również i to, że oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości, co zostało potwierdzone wynikami aż sześciu badań. Ponadto oskarżony dopuścił się takiego zachowania w czasie obowiązywania go wynikających z wyroków sprawach (...)i (...)zakazów prowadzenia pojazdów mechanicznych, jakie orzeczono wobec niego w związku z czynami z art. 178a § 1 kk. Tym samym bez wątpienia zachowaniem swoim wypełnił on znamiona przestępstwa z art. 178a § 4 kk.

Wobec powyższego Sąd uznał, iż oskarżony J. M. w dniu 28 września 2017r. na drodze publicznej w ruchu lądowym około godz. 14.10 w S. na ul. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości – 1,48 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz będąc uprzednio skazanym wyrokiem za przestępstwo z art. 178a § 1 kk, nie stosując się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy S. P.i Z. w S., sygn. akt (...)zakazowi prowadzenie wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 lat oraz Sąd Rejonowy S. P. i Z. w S. sygn. akt (...)zakazowi prowadzenie wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat kierował samochodem m-ki H. (...) nr rej. (...), popełniając tym samym czyn z art. 178a § 4 kk.

W postępowaniu nie ujawniły się żadne okoliczności, które uchylałyby bezprawność działania oskarżonego, zaś społeczna szkodliwość jego czynu była znaczna, biorąc pod uwagę wysoki stan jego nietrzeźwości. Nadto w przedmiotowej sprawie oskarżony wypełnił znamiona wyżej opisanego przestępstwa umyślnie. Oskarżony, decydując się na jazdę samochodem po spożyciu alkoholu i jednocześnie ignorując orzeczone wobec niego dwukrotnie zakazy prowadzenia pojazdów swym zachowaniem naruszył jedną z podstawowych zasad bezpieczeństwa drogowego, bowiem prowadząc samochód w stanie tak znacznej nietrzeźwości stworzył realne zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego. Znaczne ograniczenie prawidłowych reakcji psychofizycznych, jakie powoduje spożyty alkohol i to w takim stężeniu mogło przyczynić się do wywołania kolizji drogowej, czy wypadku drogowego, w której oskarżony jak i inne osoby mogłyby odnieść straty materialne, bądź też uszczerbek na zdrowiu, a nawet utracić życie. Dodatkowo należy mieć na uwadze, że oskarżony poruszał się w terenie zabudowanym i to w porze, gdy na drodze było duże natężenie ruchu. Nie ulega też wątpliwości, iż stopień winy oskarżonego był znaczny, albowiem miał on czas i sposobność rozważenia skutków i konsekwencji podjętego działania polegającego na wcześniejszym wprawieniu się w stan nietrzeźwości i późniejszym kierowaniu w tym stanie samochodem na drodze.

Przy miarkowaniu kary na korzyść oskarżonego Sąd wziął pod uwagę, że aktualnie prowadzi on ustabilizowany tryb życia, wyraził żal w związku z popełnionym czynem i podjął terapię odwykową.

Na niekorzyść J. M. działał zaś fakt jego uprzedniej karalności co wskazuje, że niniejsze zachowanie nie miało w jego życiu charakteru incydentalnego oraz że za nic miał obowiązujący porządek prawny. Okolicznością obciążającą jest też fakt, że jego nietrzeźwość była znaczna bo prawie sześciokrotnie przekroczyła normy, od których mamy do czynienia z przestępstwem, i jak już wspomniano z uwagi na miejsce i czas czynu stanowił on realne zagrożenie dla innych uczestników ruchu.

Kierując się przedstawionymi powyżej przesłankami, Sąd wymierzył oskarżonemu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, uznając, że taka dolegliwość będzie adekwatna do stopnia winy oraz społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu i skutecznie odstraszy go oraz inne osoby od popełnienia przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji w przyszłości. Kara taka, odpowiadająca minimalnemu dopuszczalnemu przez przepis wymiarowi nie będzie z pewnością zbyt surowa i nie przekroczy stopnia winy oskarżonego, a z drugiej strony nie będzie zbyt niska. Powinna one czynić zatem także zadość poczuciu społecznej sprawiedliwości.

Jednocześnie należy zauważyć, że w przypadku popełnienia czynu z art. 178a § 4 kk, biorąc pod uwagę treść art. 69 § 4 kk, zastosowanie wobec sprawcy instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary uzależnione jest od wystąpienia szczególnie uzasadnionego wypadku. Sąd w realiach niniejszej sprawy okoliczności, świadczących o zaistnieniu takiego wypadku, nie dostrzega. Okolicznością taką z pewnością nie jest fakt podjęcia przez oskarżonego terapii i prowadzenie ustabilizowanego trybu życia, czy też konieczność opieki nad rodzicami, która może być zapewniona przez wyspecjalizowane służby w razie gdyby taka konieczność zaistniała.

Jako, że oskarżony w stanie nietrzeźwości swym zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa art. 178a § 4 kk, stąd też Sąd na podstawie art. 42 § 3 kk zobowiązany był wymierzyć mu dożywotnio zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym.

Zgodnie z art. 43a § 2 kk Sąd zobligowany był także orzec wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. W tym wypadku wystarczającą oraz odpowiednią dla osiągnięcia celów tego środka, to jest celu prewencyjnego oraz dla uświadomienia oskarżonemu, iż jego nieodpowiedzialne zachowanie mogło spowodować szkody dla innych uczestników ruchu, uwzględniając przy tym także jego sytuację majątkową, będzie wymierzenie go w wysokości 10.000 złotych.

Stosownie do przepisu wskazanego w punkcie III. części dyspozytywnej wyroku Sąd zaliczył na poczet kary okres zatrzymania oskarżonego.

Kierując się ogólną regułą odpowiedzialności za wynik postępowania Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania, gdyż oskarżony osiąga dochody, a więc będzie w stanie jej uiścić.